

WENNERSTEN, O
GUSTAFSSON, KARL [OSKAR FRITHIOF]

**Text till kupletterna i nyårsrevyn 1909 :
"Här ska' kontrolleras" eller Svenska
folkets gårdsfest af O.Wennersten och Karl
Gustafsson (Kalle Nämndeman). Uppförd å
Folkets hus' teater, Stockholm**

Stockholm
1909

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- ⇒ Få samma utseende och känsla som med originalet!
- ⇒ Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- ⇒ Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- ⇒ *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- ⇒ *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- ⇒ Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- ⇒ <http://search.books2ebooks.eu/>

Text till kupletterna

i

Nyårsrevyn 1909

"Här ska' kontrolleras"

eller

Svenska folkets gårdsfest

af

O. WENNERSTEN och KARL GUSTAFSSON (Kalle Nämdeман).

Uppförd å Folkets Hus' Teater, Stockholm.

Den förföljda Cæsar.

Melodi: »Min bagaränka».

Jag är en ärbär kvinna
Så god som mången ann'.
Och detta kan ni finna
Om ni har blick minsann,
För uti kroppens ådra
Jag har mitt röda blod
Och därför vill jag ådra
Åt kvinnan: Fatta mod.
Samt bort med alla karlar nattetid på gatorna,
För alla karlar ä' så rysligt fasligt djäkliga,
Ty de ha onda tankar båd' i fingrar och i kropp,
Men emot de vi kvinnor slunga ut ett: Stopp!

På själfva Karlbergsvägen
En natt jag blef förföljd.
Och fast jag tog ut stegen
Så blef jag öfverhöljd
Utaf en massa glosor
Ifrån en snusfull mund,
Som ville uppå rosor
Förvalta mina pund.

Nej bort med alla — — — — —

Tänk om en karl fru Kata
En afton träffa på
Uppå en allmän gata
Och då försökte så — — —
Tror jag han fick på huden
Så skallen den flög dä'n,
Och kroppen blef nog luden
Sóm uppå fjäderfän.

Ja, bort med alla — — — — —

Ja kvinnor finns nog godt om
Som vilja karlar ha,
Men ha ej alltför brådtom
När ni dem träffa ska'.
Utan gå till de rätta
Som lagen åt *Er* ge'tt,
Och låt oss efter detta,
Vi andra, andas lätt.

Ja, bort med alla — — — — —

Da capo-vers.

Jag rodnar nu dess värre,
Och är det und'ligt de'
När som att där en herre
(gest) På sjätte bänken, se!
Han tittar på mig gräsligt
Och vill förföra mig.
Ja, är det inte nesligt
Att så blamera sig.
Nej, bort med alla karlar, som uppå teatrarna
Jämt sitta där och vilja liksom sluka kvinnorna.
Och tappar man på scen ett strumpeband, de rusa opp,
Men emot de' vi kvinnor slunga ut ett: Stopp!

Springpojken's visa.

Melodi: »Du skåning».

Vi springpojkar bildat
En fackförening, som ni vet,
Och därmed så ha' vi
Väl vunnit något me't.
Ty nu så få vi nog
Ett mycket bättre knog.
För här ska ni se
Med en nick
Och en blick
En kvanting som är kvick.

När man skubbar är'nden
Så har man icke mycket brådt,
Se'n man från affär'n den
Riktiga ordern fått.
Men skulle man få »dricks»
Så blir man mera »fix».

För här ska ni se — — — — —

Att springpojkar springa
Det har väl inte någon sett.
Och att någon tvinga
Det anses ej för rätt.
Men kommer brandkär'n ut
Och blåser sitt tut-tut.

Ja, då ska ni se — — — — —

Ibland kan det hända
Man träffar någon annan grabb,
Men då plär vi vända
Och gå med uppsträckt »labb»
Samt ställer till ett »gruff»
Och ger nå'n kär'ng en knuff.

För här ska ni se — — — — —

Med bud dom mej skickat
Ibland till Stockholms Idrottspark.
Och där har jag »kickat»
Och blifvit »väldigt stark».
Ty »kicka boll» är »bien»
Näst fackföreningen.

För här ska ni se — — — — —

Om »kosing» man »hånkat»
På kvällen när man slutat har
För det att man »kånkat»
Så händer det man tar
Och går på biograf
I stället för i »slaf».

För här ska ni se — — — — —

Och litteraturen
Det är för mig en hufvudsak.
»Nick Carter i buren»
Och »Scherlock Holm's på vrak».
Ja, det är böcker de'
Som full valuta ge.

För här ska ni se
Med »Carter och Nick»
En kvanting, som är kvick.

Hela veckan.

(Växelsång)

Han: Du lilla söta rara vän, jag såg dig första gång,
på månda'n.
Och sedan för min syn så stod du hela dagen lång,
på tisd'a'n.
Och åter såg jag dig på Feiths konditori igen,
på onsd'a'n.
Och uppå Skansen möttes vi och språkade, min vän,
på torsda'n.
Jag minnes tydligt än, däruppe sa' vi
Att alltid hädanefter träffas ska' vi
Båda: Båd' på freda'n och på lörd'a'n
Men allra, allra mest på sönda'n.

Hon: På telefon så ringde jag och sa' mig inte svik,
på månda'n.

Han: Och uti Berns så drack vi punsch och hörde på musik
på tisd'a'n.
En kedja till ett ur så gaf jag dig, du mins, som skänk
på onsd'a'n.

Hon: På Djurgår'n kysstes vi ju kvällen lång uppå en bänk
på torsda'n.

Han: Uppå hvarandras kärlek starkt vi trodde,
Så jag gick till dig då, dit som du bodde,

Båda: Båd' på freda'n och på lörd'a'n
Men allra, allra mest på sönda'n.

Hon: Vårt bröllop ska' bli stiligt och så immerelegant,
på månda'n.

Han: Du blir min egen Ellen, du, och jag din elefant,
på tisd'a'n.

På bröllopsresa ska vi, och det blir nog till Berlin,
på onsd'a'n.

Hon: Och där uppå ett »första klass hotell» så tar vi in,
på torsda'n.

Där kyssas vi då ingen annan ser oss
Och drömma där om »store guden Eros»

Båda: Båd' på freda'n och på lörd'a'n
Men allra, allra mest på sönda'n.

Familjemusik.

Tiden musikalisk är
Det synns på kaféer.
Dricker man en toddy där
Bums en vals de ge' Er.
Hvarje hem har grammofon,
Men vi ha', det sägs ifrån
Ännu flera :| instrument :|

Gumman min så stor och tjock
Hon kan gifva slängar
Och i skallen har hor ock
Liksom harposträngar.
När jag dessa strängar rör
Strax man då ett missljud hör.
Ja, det är min :| harpa det :|

Yngsta pojken blank och trind
Är en liten glad en.
Leker ofta uppå vind:
»Stockholmsvaktparaden».
Hvisslar då så piggt och sött:
»Söner af ett folk som blödt».
Ja, han är vår :| piccola :|

Äldsta flickan sjutton år
Är familjens lycka.
I musikens skola går
Att idéer knycka.
Upptill smal och nedtill bred.
Gnisslar såsom rumsdörr'ns vred.
Ja, hon är vår :| klarinett :|

Jungfrun, som vi ha, är min.
Henne tycker jag om.
Jag hos henne ställt mig in
Mycket lite' lagom.
När min gumma hon går bort
Kyssas vi båd' vått och torrt.
Ty hon är mitt :| munspel hon :|

Da capo-vers.

Vi ha' ock ett fosterbarn
Som af manligt kön är.
Han drar gummans kaffekvarn
När där males »böner».
Denna pojke får »stryk och drag»
Nästan hvarje natt och dag,
Ty han är vårt :| dragspel, han :|

Smedens visa.

(Föredragen med smidesaccompaniment).

I alla zoner
Så finns det toner
Som hänga i hvar' men'ska jämt,
Och dessa toner
De hålla takten
I såväl allvar som i skämt.
Uti så'na yrken
Det hör's allra bäst,
Där som det gagnas städ,
Hyfvel eller läst.
Och som ett slags bevis
Nu jag sjunga skall
Den alltid glade
Stockholmsmedens trall.

Allt se'n jag pojke var
Och stod invid min far
Så minnes jag den klang
Som jämt då i mig hang.
För invid far mins städ
Där var jag ständigt med
Och när han hamrade
I takt jag hvissla' me'

(Hamring och hvissling)

En tid så var jag kär
Som ej så märkligt är.
Men då gick hammar'n lätt,
Tack vare min Jeanett'.
Jag minnes tydligt än,
När jag tank på min vän,
I takt med hammar'n då
Mitt hjärta hördes slå:

(Hvissling och hamring)

Hvar' söndag så gick jag
Till »Bell'vypark» ett slag,
Och fästmon min var med,
Enligt en gammal sed.
Och under skräl och skratt
Där dansades så gladt,
Men jag var på min vakt
Och dansa' blott min takt:

(Hvissling och hamring)

Men när jag sen blef gift
Då gick jag ej på vift.
Nej, då till gumman min
Jag gick så glad i sinn'.
Ty hon var god och snäll
Emot sin smedsgesäll.
Och när min pojk' kom till
Vid vaggan blef min drill:

(Trallning och hamring)

Bellevue-valsens.

Potpourrimelodi.

»Kom an» lilla vän låt oss fröjda
En tjusiger Bellevue-vals.
Ty fjällorna blifva så nöjda
När de få ta' grabben om hals.
Ja, det är så rollgt att fröjda min själ
När man hela veckan stått i som en träl.
På sönda'n så ställa vi alltid till bal
Uti Bellevue-parken, bland björkar och al.
För där finnes så många »fjällor»
Som ha »schäsigt kirrat bar».
Och fastän att »dragskåpet» gnäller
Så fröjda' båd' »griffel och blar»
Ty där är så tjusigt att vara,
Där har man precis som ett hem
Och alltid så kan man sig klara
Om man har en »nubbe med kläm».

När fjällor och grabbar de råkas
Då blifver det alltid »balluns».
Men kommer nå'n »blaskig» han »tråkas»
Om han ej bär »fjorton tums stuns».
För nu är det inte modernt vara sne'
Fast förr här i »Eken» så gillades de'.
Nu fuktat man tungan blott uti ett glas,
Men kastar sig ändå som uppå kalas.
Ja, grabb som har skick han är gillad
Och »pol» ock med »flöten» han har.
Men alltid så blir någon »stillad»
Som ofta med »snytingar» far.
Men sän't verkar för mycket busigt,
Af fjällor det gillas ej alls.
Nej, då är det nog mera tjusigt
Att fröjda en Bellevue-vals.

(Dans)

Ta' en spårvagn och far hem igen.

Går man en aftontur, allen, på Drottninggatan fram
Och ser man ut som jag, ett litet smått oskyldigt lam,
Så bör man förbereda sig på alla herrars kur.
Ty söta ord där rägnas ned i varm temperatur:
»Ursäkta min fröken eller kanske fruga,
Skulle jag uti Ert sällskap manne duga?»
Men då svarar jag: »Nej, hör min bästa vän,
:| Vill du inte ta' en spårvagn nu och fara hem igen :|

I fjor på »barnens dag» jag gick på gårdar hela da'n
Och skramla' med min bössa och benyttja min sopran.
Ja, det var roligt, tyckte jag, att barnen hjälpa då,
För man kan själf en gång i tiden också så'na få.
Och när jag sjöng: »Jag är en glader änka»,
Ville man i koppar, rent utaf, mig dränka.
Men två herrar ropa: »Söta lilla vän,
:| Vill du inte ta' en spårvagn nu och åka hem igen :|

En natt så drömde jag nå'nting, som ej jag hade bort.
Och det var att »Berlinerergren» han stod vid himlens port.
Och där så mötte honom också själfva »Sankte Pär»,
Som frågade herr direktör'n: »Hva' fanken vill ni här?»
— Jag vill anlägga här en liten spårväg.
— Nej tack, sa' »Sankte Pär», det blir bestämt en tårväg.
Därför tycker jag, min stora, tjocka vän,
:| Vill du inte ta' din spårvagn nu och åka hem igen :|

Det finns mycket hm—hm—hm.

☞ Melodi: »Jag var en äkta muntergök».

Så länge »pettersson» finns kvar
Man säger hm—hm—hm,
För om man säger något som
Kan tyckas hm—hm—hm,
Så blir man genast tagen för
En vanlig hm—hm—hm
Och det är mindre trefligt det
∴ När man är hm—hm—hm ∴

Herr Waldenström i Småland höll
Ett litet hm—hm—hm
Och pratade för bönderna
En massa hm—hm—hm.
Men bönderna de ruskade
På sina hm—hm—hm
Och bådo Waldenström att dra
Långt in i hm—hm—hm.

Och Hinkeanerna de ha
Nu bildat hm—hm—hm
Och föresatt sig att få slut
På Hjalmar hm—hm—hm.
Så under denna riksdagstid
Så få vi hm—hm—hm
I plenisalen kastas in
En liten hm—hm—hm.

En fru André hon sa' en gång
Att Rosa hm—hm—hm
Hon hade haft på högre ort
Nå'nting med hm—hm—hm.
En annan fru kom uti
Den förstas hm—hm—hm
Och då så blef hon visad på
En så pass (*gest*) hm—hm—hm.

Man klagat att till Tyskland far
Det kvinns som hm—hm—hm
Och när de fara hem igen
De smuggla hm—hm—hm.
Det smugglats så i årtal
En massa hm—hm—hm.
Så har *min* gumma också gjort
Men det var hm—hm—hm.

Om Falks teater sa' de Wahl
Att den var hm—hm—hm
Och därför fick han ej nå'n röl
I Strindbergs hm—hm—hm.
När Falk och Ranft och Rickard Berg
De la' sin (*gest*) hm—hm—hm
Så bad herr Strindberg allihop
Att hålla — hm—hm—hm.

Enastående, otroligt, vidunderligt och fenomenalt.

Det är märkvärdigt här i denna staden
Hvad man får se allting af alla slag
Från Södra tull'n till »Skeppsholm's långa raden»,
Båd' utomhus och inomhus, hvar' dag.
I höstas kom här hit och annonsera
Ett par museum och en »högräst dvärg»,
Och skolors inspektörer diskutera
Om det var hälsosamt för småbarns märg.
Ty läste man uppå
Affischerna de då
Uppklustrade i många tusental
Så står där *enastående, otroligt,
vidunderligt, fenomenalt.*

Ni minnes nog att i November månad
Ett nybyggt hus på Söder rasade.
Och hvarje män'ska blef af det förvånad
Att sådant kan i våra tider ske.
Ja, huset rasade som sagdt på natten
in i en vedgård som låg strax bre've'.
Att raset skedde dit var tur af »katten»
För eljest hade rasat, en, två, tre — — —
Att så man bygga kan
Däraf förundras man;
En grund som står på lerig gyttja hal,
Ja, den är *enastående, otroligt,
vidunderligt, fenomenalt.*

Det höga hyror nu för tiden blifvit,
Allting det är ju så förbaskadt dyrt.
Men ändå har man villigt underskrifvit
Hvad som lagts fram, och lägenheter hyrt.
Att kött och fläsk fått mycket höga priser
Därom man ej så mycket säga vill.
Och att det öfverallt är stora »kriser»,
Men att för smör och bröd och ost och sill
Man högt betala får.
Så man från »boden» går.
Ja, långt förinnan ens man har betalt.
Det är *enastående, otroligt,
vidunderligt, fenomenalt.*

Att »åtalspelle» öfverallt grasserar,
Det vet man, och på så'nt man kan bli arg,
Ty hvart han går han bara arresterar
Båd' Tolstoy, Hinke, Melsted, Kajsa Varg.
Men att han tog Wicksell, som är professor,
Det väckte ju en viss uppmärksamhet,
För det han motsagt så'nt som sägs vid mässor,
Som många inte tro på, som man vet.
Ja, för han »smädade»
Så fick han fängelse
I tvenne måna'r uti cell så sval.
Ja, den är *enastående, otroligt,
vidunderligt, fenomenalt.*

www.books2ebooks.eu